

[Stinus]

lande. Det er kun godt, at Danmark går foran.

Det er ikke for at dryppe malurt i min ros til udenrigsministeren, når jeg nævner, at regeringsforslaget i vid udstrækning minder om det socialdemokratiske forslag, som blev fremsat syv uger tidligere. Hvis man lægger de to forslag ved siden af hinanden, er ligheden umiskendelig. Der er formuleringer i regeringsforslaget, der er bedre end ordlyden i det socialdemokratiske forslag, og omvendt. Der er ting i regeringsforslaget, som ikke er med i det socialdemokratiske forslag, men hvor inspirationen til regeringsforslaget synes at være hentet i SFs og VS' forslag. Her tænker jeg specielt på pkt. 8, der taler om at forøge støtten til frontlinjestaterne.

Til gengæld er der punkter i de to andre forslag, som ikke er med i regeringens forslag, set med det radikale venstres øjne meget væsentlige punkter, nemlig fra det socialdemokratiske forslag pkt. 2, der pålægger elselskaberne at afvikle kulimporten fra Sydafrika hurtigst muligt, og pkt. 3, der taler om at bringe al anden import fra Sydafrika til ophør. Fra SFs og VS' forslag især det punkt, der taler om at forbyde al eksport af danske produkter til Sydafrika.

Det radikale venstre ser positivt på disse forslag. Mere tvivlende stiller vi os over for forslagene om at yde direkte støtte til ANC's og SWAPO's virksomhed, og vi er heller ikke overbevist om, at det vil være en god idé at yde støtte til danske organisationers oplysningsvirksomhed om Sydafrika.

Vi er naturligvis parat til også at drøfte disse enkeltheder under det forestående udvalgsarbejde, som bør være grundigt, men som ikke desto mindre i sagens interesse må kunne afsluttes hurtigt.

Under udvalgsarbejdet bør der være lejlighed til at få gennemdrøftet spørgsmålet om danske investeringer i Sydafrika, danske økonomiske interesser i Sydafrika. Der er i den senere tid i pressen fremkommet oplysninger om sådanne investeringer, som direkte eller indirekte kan føres tilbage til de samme kredse, som ikke alene fordømmer apartheidssystemet i ord, men som står i forreste række med hensyn til krav om sanktioner. Dette er ikke med urette blevet betegnet som dobbeltmoral, og her mener jeg egentlig, at vi alle i det danske samfund er under anklage. Dette forhold er naturligvis uacceptabelt,

og den enkleste og nok den eneste måde, hvorpå det kan klares effektivt, er ved at gennemføre SFs og VS' forslag om at forbyde enhver form for danske investeringer i Sydafrika. Det må vi også se på i udvalget.

Alt dette kan komme til at koste penge og måske arbejdspladser, hvad dele af industrien har gjort opmærksom på. Også udenrigsministeren sagde i sit indlæg i dag, at vi må være forberedt på, at vor Sydafrikapolitik ikke vil være omkostningsfri. Er vi parat til at leve med det, hvis det skulle vise sig at blive tilfældet? Med »vi« mener jeg naturligvis først og fremmest de mennesker, det går direkte ud over, men i høj grad også samfundet som sådant. Industrirådet har i et brev til folketingsmedlemmerne påpeget, at der kan blive et problem med hensyn til byrdefordelingen. Hvem er det, der skal bære omkostningerne ved skærpede sanktioner? Det må vi naturligvis også se på.

Når jeg før påpegede ligheden mellem regeringens forslag og det socialdemokratiske forslag, var det, fordi jeg faktisk synes, at der er god grund til at glæde sig over denne lighed. Den beretter om den politiske enighed i Danmark om i den udstrækning, vi kan, at bekæmpe apartheidssystemet. Der er da også grund til at håbe og tro på, at resultatet af udvalgsarbejdet bliver, at partierne i enighed kan vedtage et forslag om skærpelse af sanktionerne mod Sydafrika og støtte til ofrene for apartheidpolitikken. Det vil være et langt bedre signal til omverdenen, til Sydafrika og til andre lande, som gerne skulle gennemføre lignende foranstaltninger, end vedtagelse af et forslag med et lille flertal over for et stort mindretal.

Som det skulle fremgå af, hvad jeg har sagt, vil det radikale venstre i udvalget se positivt på alle de foreliggende forslag. Der er efter vor opfattelse i alle forslagene elementer, som bør indgå i det forslag, som vedtages af folketinget.

#### Nør Christensen (CD):

I så kort en form, som forretningsordenen pålægger mig det, skal jeg begrunde, hvorfor flertallet i CD's gruppe ikke kan tilslutte sig forslaget om boykot over for Sydafrika.

Jeg kan nok have grund til indledningsvis at slå tre ting fast over for et par af de ordførere, der allerede har været oppe. Jeg vil